

NAZIM HİKMET
KİMDİR

NAZIM HİKMET
NEREDEDİR

TÜRKİYE
SOSYAL TARİH ARŞİVİ
TÜSTAV
ARŞİVİ

SAYI 3

Nazım Hikmet, 19 yaşındanberi Türk işçi, köylü ve aydınının omuz başında dövüşen bir halk çocuğudur. O, bütün hayatını Türk işçisinin emeği, köylüsünün alınteri, aydınının hürriyeti yoluna koymuştur.

Namuslu insanlara beraber Nazım, "işçilerin emeğini çalışıyorsunuz; onlara, iş, ekmeğe, hürriyet, barış lâzım" dedi.

Baştaki bir avuç toprak ağasının, patronun, zengin insanların hükümetleri, "yalan" dediler.

Namuslu insanlarla beraber Nazım, "Türk köylüsü topraksızdır, açtır, sıtmalıdır, veremdir, çıplaktır; onlara, toprak, ekmeğe, barış, hürriyet lâzım" dedi.

Baştaki bir avuç toprak ağasının, patronun, zengin insanların hükümetleri, "köylü efendimizdir" diyenler, "yalan" dediler.

Namuslu insanlarla beraber Nazım, "Türk aydınları hür değildir, onları yetiştirecek olan toplumdaki uzak tutuyorsunuz; onlara iş, barış, hürriyet lâzım" dedi.

Baştaki bir avuç toprak ağasının, patronun, zengin insanların hükümetleri "yalan" dediler. Suçsuz, şahitsiz, delilsiz, nizamsız, Nazımın 17 yıl hapse attılar. Nazım susar sandılar, Nazım döner, korkar sandılar. Nazım; Türk işçisinin, köylüsünün, aydınının sesidir. İnsanlık tarihi, hiçbir zaman, kendisini; işçi, köylü ve ezilen insanların emeği, işi, barış ve hürriyeti için namusluca dövüşenlerin kavgadan kaçtığını yazmamıştır. Kavgadan kaçanların kim olduğunu bütün insanlar bilir.

İkinci dünya harbinde Nazım, hapisteydi. Harbin kimin için, ne için yapıldığını biliyor, faşistlerin maskelerini alacağı ediyordu. İkinci dünya harbinden sonra faşizm önderliğini, harp kundakçılığını Truman ve yardakçıları ellerine aldıktan sonra da Nazım, yalnız kendi halkına değil, bütün dünyaya; kendi işçisinden, köylüsünden, aydı-

nından aldığı kuvvetle seslenmeğe devam etti. Nazım hapisteyken, Çin'deki 480.000.000 insanın, Marilya'daki dok işçisinin, Amerika'daki zencinin sesine ses verdi.

Bu, "Hayatla ölüm kavgasıdır. Harp, top, tüfek patronun; ekmeğe, iş, barış, hürriyet senindir" dedi.

Baştaki bir avuç toprak ağasının, patronun, zengin insanların hükümetleri; kös dinlediler. Nazım suçsuzdu; mahkemesini yapmadılar. Hastaydı, bakmadılar. Ölümle karşı karşıya geldi; ölmelerini beklediler.

O zaman, Rus, Fransız, İngiliz, Amerikan, Çin, Türk, bütün dünya işçisi, köylüsü, aydını omuz omuza verip; "ekmek, barış, hürriyet isteyen Nazım, sizin değil bizimidir" diyerek bir avuç toprak ağasının, patronun, zengin insanların hükümet adamlarına Bursa hapisanesinin kapısını zorla açtirdılar. Nazımı barış isteyen namuslu insanların kurdukları "Dünya Barış Konseyi" ne fahri başkan yaptılar.

Hürriyeti alınan insan için her yer hapisanedir. İşçi, köylü ve namuslu insanlara söz, fikir, toplanma, mücadele hakkı verilmedikçe 20.000.000 Türkiye'de hapistir. Namuslu insanlarla beraber gene Nazım, "memleketi satıyorsunuz" dedi. Bu söz "yasak" dediler. "Türk halkı istiklâl mücadelesi yapmıştır. memleketine soldıran emperyalistlerden vatanımı, dişi, kemiği, canı ile kurtarmıştır. İstiklâl mücadelesi yapanların oğullarını, daha babalarına ölmeden, aynı kurtuluş kavgasını yapan insanları öldürtmek için, Amerika hesabına Kore'ye yollayamazsınız," dedi. Bu söz de "yasak" dediler. Ve onu öldürtmek için tuzak hazırladılar.

Yüreğinde halkın derdi, dilinde halkın türküsü, elinde barış dalı, al bir kısırağa binmiş yiğidi durur sandılar.

NAZIMA BARIŞ BAYRAGINI KİM VERDİ ?

NAZIMA BARIŞ BAYRAGINI TÜRK MİLLETİ VERDİ. BU BAYRAK, BARIŞ, EKMEK, HÜRRIYET İÇİN NAZIM'IN ELİNDE DURACAK. EN BÜYÜK BARIŞ KALESİ SOVYETLER BİRLİĞİNDE, TÜRK HALKI DA BARIŞA, EKMEK, HÜRRIYETE KAVUŞUNCAYA KADAR DAĞALANACAKTIR.

Nazım, Türk işçisinin, köylüsünün barış sesini duyurmak için çıktı. O, yüzmilyonlarca barış isteyen, dünyanın ezilen insanlarına, "bağırın, ben de sizlere 20.000.000 ses getirdim." demek için çıktı memleketinden.

Nazım, Türk işçisinin, köylüsünün, aydınının, anasının, ezilen insanların barış bayrağını taşıyor.

Vatan haini kim ?

Amerikaya memleketi satan, memleketi Amerikan patronlarını, mallarını sokan, memlekette uçak, atom üslerinin kurulmasına izin veren, Türk erlerini bugün Kore'ye gönderen, Türk erlerini kendi haris menfaatları için başka memleketlere göndermeğe hazırlanan, üçüncü dünya harbine memleketi beşik yapan, bütün insanlık için barış, ekmeğe, hürriyet isteyen Sovyetler Birliği'ne karşı harp hazırlayan, bir avuç toprak ağasının, patronun, zengin insanların hükümet adamları ve satılık gazeteleri şimdi ona, "hain" diyorlar.

Nazım, Türk işçisinin, köylüsünün, ezilen insanların sesini duturmasaydı hain olurdu. Nazım, Türk işçisinin, köylüsünün, ezilen insanların barış bayrağını taşımasaydı hain olurdu.

Türk milleti, sana barış, ekmeğe, hürriyet isteyen mi; yoksa, kendi toprakları, hanları, apartmanları için; oğlunu, kardeşini, kecanı, nişanlıyı Kore'de öldürenler mi haindir ?

Nazım, Türk halkı ile bir oldukça Nazım'dır. Amerikan yardakçası Bayrakçı Mendereslerle olunca değil.

Barışa, hürriyeti, ekmeği bu davaya inananlar savunur. Amerikan harp kundakçılarında memleketi satanlar değil.

Sovyetler Birliğinin Yeni Barış Gayretleri

Sovyetler Birliği barışın kurulması için sarfettiği gayretlere bir yenisini ilâve etmiş, Birleşmiş Milletler'deki daimî delegesi Malik vasıtasıyla Kore'de ateş kesilmesi için derhal müzakerelere başlanmasını istemiştir.

Sovyetler barış için ellerinden gelen herşeyi yapıyorlar : Nitekim, Doğu ve Batı Almanya'nın birleştirilmesini ve demokratik seçimlerin yapılmasını istediler, Batılılar kabul etmedi, Pürüzlü meselelerin halli için dış işleri bakanlarının toplantı gündemini hazırlamak üzere bakan yardımcılarının toplantılarını istediler, Batılılar toplantıyı yarıda kestiler.

Batılıların aksine, Sovyetler, hiçbir zaman silâhlanmaktan bahsetmediler, bilâkis daima silâhların azaltılmasını, atom bombasının yasak edilmesini istediler. Halbuki Batılılar, hiçbir zaman buna yanaşmadılar.

Batılı gazeteler Sovyetlere saldırmayı tavsiye etmektedirler. Hiçbir Sovyet gazetesinde başka bir memleketin bombalanmasını tavsiye edildiği görülmemiştir. Sovyetler barış için çalışırken, Batılılar durmadan uluslararası gerginliği kışkırtıyorlar. Malik'in dediği gibi "Batılıların hareketleri yeni bir dünya harbinin tohumlarıdır."

"Batılı devletler barışın kurulmasına nasıl mani oluyorlar ?

"Batılılar bir tecavüz pakta olan Atlantik paktına yapıyorlar. Sovyetlere saldırmak için dünyanın her yerinde askerî üsler kuruyorlar : Türkiyede, Afrîkâda, İngilterede, Fransada, İzlandada, İtalyada, Japonyada v.s....

"Batılılar Yalta, Potsdam anlaşmalarına aykırı olarak Almanya'yı, Japonya'yı silâhlandırıyorlar, kendileri de durmadan silâh

lanıyorlar: Amerika'da 1939 da harp masrafı olarak adam başına 24 lira düşüyordu. 1950 de 441, 1951 de 921 lira düşmektedir.

"Emperyalist olan Batılılar Birleşmiş Milletler'i bir harp aleti haline getirdiler : Amerikalılar Kore'ye saldırır, Çin şehirlerini bombalarken Birleşmiş Milletler, kendini müdafaa eden Çin'i haksız olarak "Mütecavüz" ilân etti, Çin ile ticareti yasak etti. 480 milyonluk Çin'i âzâ olarak kabul etmedi.

"Harb hazırlıklarını örtmek için, Batılılar, Sovyetler'in barış siyasetini bir saldırgan siyaset olarak göstermeğe çalışıyorlar. Diyorlar ki "Sovyetler saldıracak onun için silâhlanıyoruz." Harp biteli 6 sene oldu, hep aynı şeyi tekrarlıyorlar. Peki ama, neden halâ Sovyetler saldırmıyor ? Neden Batılıların tepeden tarnağa silâhlanmalarını bekliyor ? Çünkü Sovyetler saldırmayacak. Çünkü Sovyetler'in siyaseti barış siyasetidir.

"Evet, Sovyet siyaseti barış siyasetidir:

Sosyalist olan Sovyetler Birliği barış olmadan sosyalizmi, yani halk idaresini ileri götüremez, memleketini kalkındıramaz, halkın refaha, saadete kavuşturamaz. Sovyetler memleketlerinde Volga, Dinyeper, Amu Derya gibi muazzam kanalları, elektrik santrallerini ve Siberyada deniz kadar büyük sun'î gölleri yapar; bütün memleketi orman kuşakları ile çevirir; ıvretleri yükseltir, fiatları indirirken harba hazırlanmaz. Bunu hiçbir devlet yapamaz. Aksi halde iflâs eder.

Sovyetler herkesle dost görünmek istiyor : Sovyetler daima kapitalizme (Batılıların idare şekli) Sosyalizmin (Sovyetlerin idare şekli) barış içinde

Barış, Eklemek, Hürriyet İstiyoruz!

yanyana yaşayabileceğini savun -
mustur. İkinci dünya harbinde iş
birliği yapan bu iki idare şekli,
Sovyet devlet adamlarının dediği
gibi " neden barış içinde de iş-
birliği yapamam?" Batılılar da
ima bu fikre karşı geldiler.

Fakat, son teklifi ile Malik,
Sovyet halklarının herşeye rağmen
barış istediğini bir defa daha iş-
pat etti :

Malik, Kore'de harp halinde
bulunan iki tarafın derhal "ateş
kes" müzakerelerine başlamaları-
nı, sonra silâhlı kuvvetlerin 33
inci arz dairesinin alt ve üstü-
ne çekilmelerini ve bir müterake
aktini istemiştir.

Barışsever dünya halkları
tarafından sevinçle karşılanan bu
teklif, beş büyükler arası barış
paktının yapılması yolunda yeni
bir hamledir.

Felâketin Arifesindeyiz!

İran'ın petrollerini millî-
leşirmesi yüzünden İngiltere
ile İran arasında başgösteren
kavga, son günlerde tehlikeli
bir devreye girmiştir. İran gi-
bi Suudî Arabistan'ın, Irak'ın
petrollerini milletlerine malet-
mek istemeleri, İngiliz ve Ame-
rikan emperyalistlerini bu mil-
letlere karşı harekete sevk et-
miştir. İran, yakın bir gelecekte
ikinci bir Kore olacaktır.

İngiliz ve Amerikan gazete-
leri artık İran'ı bir harp oca-
ğı haline getirmek istedikleri-
ni saklamıyorlar.

— Daily Mail gazetesi 19 tem-
muz 1951 sayısında şu havadisi
yayınlamıştır :

Dışişleri Bakanı Morrison,
İngiltere'nin Türkiye ve Yuna-
nistan'a âzâlık verilmesini dü-
şündüğünü açıklamış, "şimdiye ka-
dar Türkiye'nin Atlantik paktına
alınmasındaki müşkülün, Orta-
Şark'ın umumî savunmasında, Tür-
kiyenin mevkiini ayarlamak zo-
rundan ileri geldiğini" söyle-
miştir.

Morrison " İngiliz hüküme-
tinin şimdi meseleyi ciddi ola-
rak incelediğini, Türkiye ve Yu-
nanistan'ın Atlantik paktına a-
linmasının en iyi hal çaresi ol-
duğu neticesine vardığını " bil-
dirmiştir.

Aynı zamanda İngiliz hükü-
meti Orta-Şark'ın savunmasında
Türkiyenin mühim bir rol oynama-
sını istemektedir. Türk hükümeti
de bu fikre ortak olmuştur.

— Le Monde gazetesi de 11 tem-
muzda şöyle diyor :

İngiltere'nin görüşüne göre,
İran'ın komünistlerin eline düş-
mesi meselesinde İngiltere ile
Amerika arasında anlaşma vardır.
Amerika, İngiltere'nin İran'a mü-
dahalesini, cenup vilâyetlerine
asker çıkarmasını destekleyecek-
tir.

Her iki havadis te İngilte-
re ve Amerika'nın bu ülkelerde
bir harba hazırladıklarını açık-
ça göstermektedir. Bu tehlikeyi
arttıran, ikinci hadise de Harri-
man'ın Truman tarafından İran'a
gönderilmesidir. Harriman'ın
İran'a gidişi İran Başvekili üze-
rinde baskı yapmak, İngiliz asker-
lerinin Abadan'a çıkmasını sağ-
lamak içindir. İran milleti yıl-
lardanberi kendilerini soyan em-
peryalistleri memleketlerinden
kovmak için haklı bir mücadele
yapıyorlar. İstiklâl harbinden
sonra bizim yabancı sermayesine,
kapitülasyonlara karşı yaptığımız
mücadele gibi.

Bu kavgada Türkiye'ye verilen
Rol :
Emperyalistler, Sefirler kon-

Barus ekmek demektir!

Kim Barış İstiyor? Kim Harp İstiyor?

HIÇBİR ŞÜPHEYE YER BIRAKMAYAN

SEKİZ SUAL VE CEVAP

BU BARIŞÇI TEKLİFLERİ KİM YAPTI?..

KİM HARBİ YAYMAK İSTEDİ ?....

1. Harbin nihayetindenberi Kore'nin hür ve demokrat olması için kim mücadele etti? Sovyetler Birliği.

1. Cenubî Kore'de Sygnann Fhao'nin faşist rejimini kim kırdu ve silâhlandırdı? Amerika Birleşik Devletleri.

2. 29 Haziran 1950 de Kore'deki Amerikan müdahalesinin kayıtsız şartsız kesilmesini teklif eden kimdi? Sovyet hükümeti adına Gromyko.

2. 27 Haziran 1950 de birliklerine Kore ordusuna hücum, ve tay yaralarına Kore'yi bombardıman emrini veren kimdi? Truman.

3. Kore'de düşmanca çarpışmaların başlangıcından 15 gün sonra Nehru tarafından teklif edilen barış planını kim kabul etti? Stalin.

3. Kore'de düşmanca çarpışmaların başlangıcından 15 gün sonra Nehru'nun barış planını kim reddetti? Truman.

4. 1 Ağustos 1950 de askeri harekâtın durdurulmasını ve bütün yabancı birliklerin Kore'den çekilmelerini teklif eden kimdi? Birleşmiş Milletler Teşkilâtındaki Sovyet Delegesi Malik.

4. 31 Ağustos 1950 de Çin arazisini ve 8, 13, 15 nisan 1951 de, 9 mayıs 1951 de Mançurya'nın Çin şehirlerini bombardıman ederek, kim Kore'de harbin genişlemesi ne çalıştı? Amerika.

5. 2 Ekimde kim, yeniden, Kore'den yabancı birliklerin çekilmesini ve Kore'de hür seçimler yapılmasını teklif ediyordu? Sovyet hükümeti.

5. 4 Eylül ve 11 ekim 1950 de Sovyet arazisini kim bombaladı? Amerikan hava kuvvetleri.

6. 9 Aralık 1950 de Kore'den bütün yabancı birliklerin çekilmesini ve Kore meselesinin bizzat Kore halkı tarafından hallini isteyen kimdi? Sovyetler Birliği Dışişleri Bakanı Vissinski.

6. 30 Kasım 1950 de kim "Atom bombasını atmaya hazırız" diyor - du? Truman.

7. 1945 te Kore'den faşist Japon işgalcilerini kim kovdu? Sovyet ordusu.

7. Seoul ve Pyong-Yang'ı kim yıktı? Kim Kore'de yüzbinlerce sivili öldürdü? Truman'ın adamları.

8. 23 Haziran 1951 de barışçı bir hal çaresinin kurulması maksadıyla, ilk tedbir olarak Kore'de bir ateş kesme müzakeresini kim teklif etti? Birleşmiş Milletler Teşkilâtı'nda Sovyet delegesi Malik.

8. 23 Haziran 1951 de Kore'de harbi sonuna kadar götürmek lâzım geldiğini kim beyan etti? Birleşmiş Milletler Teşkilâtı'nda Amerika delegesi Warren Austin.

İşsizlik ve Pahalılık

Yurdumuzda hayat son derece pahalı, ücretler ise çok düşüktür. İşsizlik bütün memleketi kaplamıştır. Bugün Türkiye'de en az 2.000.000 işsiz vardır. Herbir aileyi 4 kişiden hesaplayacak olursak 8.000.000 insan aç ve sefil bir vaziyette demektir.

İşi olanların ise kazançları meydandadır. Bir lira gündülikle sabahtan akşama kadar ölesiye çalışan milyonlarca eli işçisinden acaba kaç tanesinin evinde içecek bir sıcak çorba bulunur ?

Gün geçmiyor ki bir fabrika kapanıp binlerce işçi açıkta kalsın. Hafta geçmiyor ki onlarca küçük esnaf iflâs etmesin. İşsizlik ve açlıktan intihar edenlerin sayısı hergün artıyor. Şehirlerde feci bir şekilde çoğalmakta olan işsizlik, sefaleti gittikçe arttırmaktadır. Yalnız İstanbul'da 30.000 kimsesiz çocuk sokaklarda dolaşüyor.

Köylülerimiz topraksızlıktan göçebe olup, köy köy, şehir şehir, bölge bölge bir lokma ekmek için didinip duruyorlar.

NEDEN ?

Neden Türkiye'de hayat gün geçtikçe pahalılaşıyor ? Neden sefalet bu kadar artıyor ?

Çünkü, Türk hükümet adamları, zenginlerle, köy ağalarıyla birlikte, amerikalılarla, ingilizlerle, fransızlarla anlaşmışlar. Hep beraber Türk halkının sırtından geçinmek üzere işbirliği yaptılar. Memleketi harbe hazırlamağa koyuldular. Böylece ceplerine daha çok para girmeye başladı. Çünkü, memleketin parasıyla amerikalılardan top, tüfek, tank v.s alınırken hem amerikalılar kâr ediyor, hem de onların ortakları olan türk zenginleri.

Hükümet 600.000 askeri silah altında tutuyor. Bu askere günde bir milyon lira yetmez. Bu vatan evlâtları topraklarından, ailelerinden uzakta, çalışmadan, zorla senelerce askerde tutuluyorlar. Tarlalarında çalışıp memleketi mahsul yetiştirecekleri yerde, Kore'ye, emperyalistlerin (amerikalılar, ingilizler, fransızlar) menfaatına adam öldürmeğe yollanıyorlar. Mehmetçikleri Kore'ye yollayıp öldürten, türk hükümet adamları, türk mürtecileri ve türk milyonerleridir. Onlara bu emri veren de emperyalist efendileri !

Memleket hastalıktan, açlıktan, işsizlikten kırılırken; hükümet hapishanelere, polis ve jandarmaya milyonlar harcıyor. Çünkü türk halkının hakkını aramasından korkuyor. Memleket parasızlıktan sefil olurken hükümet durmadan harp hazırlığı yapıyor.

Türk halkına lâzım olan silah değildir. Türk halkı barış istiyor, iş istiyor, ekmeğe istiyor, hürriyet istiyor.

Türk halkı, harp sonun için felâkettir. Ancak barış içinde ekmeğine kavuşursun. Barış için toplantılar, ekmeğin için nümayişler yap. Hükümet birlikte hareketi karşı koyamaz. Amerikalıların işinde çalışma ve onları memlekettten kov. Hükümeti barışçı bir siyasete zorla.

YURTTA BARIŞ DÜNYADA BARIŞ DEBİKTİR .

Türk işçisi, Türk köylüsü seni işsiz, topraksız bırakanlar şimdi de kendi kârları için harp hazırlıyorlar.

Barış için birleş.

Barış için savaş.

*Harp patronlarındır!
Barış semindedir!*

Batılılar anlaşmayı kabul etmiyor

Harbin bitimindenberi büyük devletler zaman zaman toplanıp, pürüzlü dünya meselelerini düzeltmeğe çalıştılar. Fakat zamanla, Batılılar, Amerika, İngiltere, Fransa harpte beraber dövüştükleri Sovyetler Birliği'ne karşı düşmanca bir siyaset gütmeye başladılar. Ve üçüncü bir dünya harbini hazırlamağa koyuldular. Bu yüzden toplantıların arası da uzun zaman açıldı. Barışı kurtarmak azminde olan Sovyetler Birliği 3 Ekim 1950 de, dört büyük devletin Dışişleri Bakanlarının toplantması teklifinde bulundu.

Batılılar, anlaşmağa yanaşmadılar ve işleri uzattılar. Nihayet, Sovyetler Birliği'nin usanmak bilmeyen gayretiyle dört büyüklerin Dışişleri Bakan yardimcıları mart 1951 de Paris'te konferansa başladılar.

Bu konferansın gayesi, ileride toplanacak Dışişleri Bakanları Konseyinde görüşülecekleri hakkında kararlar almak ve kararlaştırmaktı. Batılılar birlikte tek bir proje ileri sürdüler.

BATILILARIN PROJESİ :

1. Avrupa'da uluslararası gerginlik sebeplerini incelemek ; Sovyetler Birliği ile Amerika Birleşik Devletleri, İngiltere ve Fransa arasındaki münasebetlerin gerçek ve devamlı olarak düzeltilmesi için gereken lüzumlu tedbirleri tetkik etmek.

2. Avusturya'nın yeniden bağımsız ve demokrat olarak (işlahı) için barış anlaşması.

3. Alman birliğinin yeniden kurulmasına ve barış anlaşması na bağlı meseleler.

SOVYETLER BİRLİĞİNİN PROJESİ :

1. Potsdam anlaşmasının, Almanya'nın silâhsız kılınmasını ve yeniden silâhlandırılmasının sorumluluğuna ait kararların dört

büyükler tarafından gerçekleştirilmesi.

2. Almanya ile barış anlaşmasının çabuklaştırılması, işgal kuvvetlerinin elbirliği ile Almanya'dan çekilmesi.

3. Avrupa'da durumun düzeltilmesi ve derhal, dört büyüklerin silâhlı kuvvetlerinin azaltılmasına geçilmesi.

.....

Tek cephe halinde olan Batılılarla Sovyetler Birliği arasında anlaşmazlık, bilhassa, Almanya'nın silâhlandırılması, dört büyüklerin silâhlarını azaltması ve uluslararası sebebi meselelerindeydi. *gerginlik*

Potsdam'da daha 6 yıl önce Almanya'da yeniden kuvvetli bir ordu kurulmasının önlenmesi kararlaştırılmıştı. Fakat Batılılar, şimdi, Almanya'ya Sovyetler Birliğine karşı hazırlamak ve oradan yeni bir dünya harbi çıkarmak istiyorlardı. Onun için Almanya'nın silâhsız kılınmasını isteyen Sovyet teklifine daima ayak dirediler.

Batılıların yanaşmayı hiç istemedikleri diğer bir mesele, dört büyüklerin silâhlarını azaltması idi. Fransız delegesi " Bu meseleyi ele almanın doğru olmadığı" ileri sürüyordu. Kendi harp gayretlerini haklı göstermek ve dünya halklarına aldatmak için, batı baskınının daima harp istemekle suçlandığı Sovyetler Birliği ise usamadan tekrar tekrar bu meseleyi ele alıyor ve her defa silâhların azaltmağa hazır olduğunu bildiriyordu.

Batılılar, ilkönce kuvvetleri ölçecekler, neticede de, işlerine gelirse silâhları azaltmayı kabul edeceklerdi. Onlarca kuvvetlerin bilinmeden azaltılması kabil değildi. O halde Sovyetlerin istediği gibi, derhal üçte bir nispetinde bir azaltma yapılırsa Sovyetler Birliğinden nasıl daha

zayıf kalacaklarına söyleyebiliyorlardı. Bu azaltma işlerine gelmiyordu. Çünkü üçüncü dünya harbinin hazırlığını yapıyorlardı. Yoksa harp istemeyenlerin, barış için çalışanların, silahlarını azaltmaktan korkmaması Sovyetler Birliği gibi her fırsatta bu hazır olduğunu söylemesi gerekirdi.

Onlarsa Sovyetler Birliği'nin bütün gayretine rağmen, Ancak "silâhlama seviyesi" gibi bir şekil kabul ettiler. Yani silâhlama yarışına ve harp hazırlıklarına devam edecekler, fakat bu yarışın, yani silâhlama seviyesinin uluslararası kontrolünü kabul edeceklerdi.

Sovyetler, 20 Haziran 1951 de dünya barışı için yeni bir gayrette bulundu. Verdiği notada 4 Dışişleri Bakanının toplanması istegini tekrarlıyor, Halk Demokrasileri, Çin ve diğer devletlerle olan bütün anlaşmalarını görüş-

meğe hazır olduğunu bildiriyor, Buna karşılık milletler arasında ki gerginliğin esas sebebi olan Atlantik paktı'nın ve bütün Avrupa ve Orta-Şark'taki Amerikan ülkelerinin münakaşasına istiyordu.

Batılılar, bunları dünyanın gözü önünde konuşmayı istemediler, ve "pratik faydası olmayacağını" ileri sürerek görüşmeleri kestiler. Zira, onlar harpten vazgeçmiyorlar. Sovyetler Birliği ise barışın garantisiz bir koruyucusu olmakta devam ediyor.

Dünya halkları, artık harplerin ve bütün dünyada harp halinin devam etmesinde kinlerin suçlu olduğunu biliyor.

Harbi kinlerin isteyip kinlerin hazırladığını, barışı kinlerin isteyip kinlerin savunduğunu anlamakta güçlü çabıyor.

III. DÜNYA GENÇLİK FESTİVALİ

5 Ağustosta 70 memleketten 25.000 genç Berlin'de barış için toplanacaklar. Onları 2.000.000 Alman genci karşılayacak.

San'at, spor müsabakaları ve fikir münakaşaları yapılacak. Hakikate susanmış olan bu gençler birbirlerini tanıyacaklar ve barışın kurulması için neler yapabileceklerini konuşacaklar.

Bu Festival'e gelenler milyonlarca genci temsil ediyorlar. Bu gençler mekteplerde askerlik dersi, askerlik kampı, paralı tahsil istemiyorlar. Irkçılığa, irticaya ve faşizme lanet ediyorlar. Bu gençler harp istemiyor.

Amerikan, İngiliz, Fransız, Türk hükümetleri ve emperyalist safta olan diğer hükümetler Festivale gideceklerine mani oluyorlar.

Çünkü, onlar barıştan korkuyorlar. Çünkü, onlar harp istiyorlar.

Halbuki 5 büyükler arası barış paktı çağrısına imza toplama yarışının başında gelen milyonlarca genç; aş, hürriyet, laik bir tahsil ve barış istiyor.

Barışsever gençler; irticaya, ırkçılığa, faşizme, harp kışkırtıcılarına karşı durun. Barış için cesaretle savaşın.

BARİŞ YOLUNUZ AÇIK OLSUN !

" Dünya halkları yeni ve kanlı bir felâket istemiyor. Barışın korunması bütün namuslu insanların yararınadır.

**YETER
ARTIK!**

" Onun için Dünya Barış Konseyi'ni bütün dünyanın insanlarını 5 büyükler arasında bir barış paktı yapılmasını hazırlamağa ve bunun için çıkarılan çağrıyı imzalamaya çağırıyor.

" Dünya Sendikalar Birliği bütün memleketlerin işçilerini bu çağrıyı desteklemeğe ve altına imza koymaya davet eder. "

Biz de memleketimizin bir başka Kore olmasına ve bütün insanların birbirini boğazlamasını istemiyorsak bütün dünyada yapıldığı gibi bu çağrının altına imzamız atalım ve bütün eşi dostu da imza koymaya çağıralım.

" Barış istiyoruz ve istiyoruz ki, 5 büyükler arasında barış paktı imzalanırsa, insan oğulları boğazlaşmasın. " Diye bağıralım.

Dünya Sendikalar Birliği bütün dünya işçilerini barışı sağlamağa, kuvvetlendirmeğe ve Dünya Barış Konseyi'nin çağrısını imzalamaya çağırıyor.

Sendikalar Birliği dünya işçisine şöyle diyor :

" Yeni bir dünya harbi tehlikesi keskinleşiyor. Kore'nin yıkılışı ve orada yüzbinlerce insanın ölümü harbin ne büyük bir felâket olduğunu bir kere daha gösterdi. Bunun için Sovyetler Birliği, barış isteyen bütün insanların arzusunu dile getirdi, Kore'de mütareke yapılmasını istedi. Bütün dünya işçileri bu teklifi desteklediler. Şimdi gayretimizi arttıralım ki Kore'deki bu "ateş kes" teklifi bütün dünyayı içine alacak olan bir barış anlaşması ile neticelensin.

Bütün bu bizim seçimiz ve imzalarımızdır ki, ne kadar kuvvetli olurlarsa olsunlar, harp kıskırtıcılarını durduracak, **BARİŞİ SAĞLAYACAKTIR.**